

[Elmquist.]

Som et andet Argument for Dødsstraffens Afskaffelse har man henvist til Erfaringen fra de Lande, der har afskaffet Dødsstraffen. Man har peget paa den Statistik, der forelaa for disse Lande. Et æret Medlem i denne Sal, som jeg for nogen Tid siden drøftede dette Spørgsmaal med, anførte overfor mig, at han, som egentlig havde været stemt for denne Strafs Bevarelse, nu var tilbøjelig til at stemme for dens Afskaffelse i Kraft af de Oplysninger, som en Jurist havde givet ham om den Statistik, der forelaa for Lande, hvor man havde afskaffet Dødsstraffen.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem og til andre ærede Medlemmer, overfor hvem der maatte være anført, at Mordstatistikken for de Lande, hvor Dødsstraffen er afskaffet, taler til Gunst for Afskaffelsen eller i hvert Fald ikke mod Afskaffelsen, og til de ærede Medlemmer, som har været tilbøjelige til at lade deres Standpunkt bestemme deraf, at de i saa Tilfælde bygger deres Standpunkt paa Sandgrund, jeg tror, man kan sige paa den løseste Sandgrund, som overhovedet tænkes kan. Den Statistik, som foreligger for disse Lande, viser nemlig intet til Støtte for Dødsstraffens Afskaffelse.

Paa det Møde, den danske Dommerforening afholdt i December Maaned 1929, fremkom Landsdommer Haack, saaledes som det allerede er nævnt af den ærede Ordfører, med en meget interessant Redegørelse for Statistikken i nogle af disse Lande, en Redegørelse, der var baseret paa en Række Artikler, skrevet om Dødsstraffen og dens Afskaffelse i det tyske „Monatschrift für Kriminalpsychologie und Strafrechtsreform“. Jeg har senere haft Lejlighed til at studere disse Artikler, der er af meget stor Interesse for hele Spørgsmaalet, og jeg vil gerne referere lidt fra dem.

Hvad siger da disse Redegørelser fra Jurister i Lande som Sachsen, Østrig og Holland?

I Østrig blev Dødsstraffen afskaffet i 1919. Efter 1919 er Mordantallet steget stærkt. Beretningen om Forholdene i Østrig er affattet af Professor Höpfer i Wien. Denne slutter den paa en meget omfattende Statistik baserede Artikel paa følgende Maade: De i Østrig siden Ophævelsen af Dødsstraffen gjorte Erfaringer er foreløbig ikke tilstrækkelige til at fælde en tilforladelig Afgørelse for eller imod Dødsstraffens Bibeholdelse, og, fojer Professoren til, de alvorlige Betænkeligheder, som jeg personlig nærer mod Ophævelse af Dødsstraffen, har ikke kunnet ophæves gennem

de af mig anførte Tal. Det var altsaa Østrig. Statistikken viser intet som helst til Støtte for Afskaffelsen. Mordkriminaliteten er taget til siden Dødsstraffens Ophævelse, men om dette skyldes Dødsstraffens Afskaffelse eller andre Forhold som f. Eks. Efterkrigstidens Virkninger, er det endnu for tidligt at afgøre, men til Gunst for Dødsstraffens Afskaffelse taler disse Tal i hvert Fald absolut ikke.

Et andet Land, som behandles i disse Artikler, er Sachsen. Dette Land afgiver i og for sig et meget interessant Materiale, idet Sachsen i 1868 afskaffede Dødsstraffen og i 1881 indførte den paa ny for atter i 1919 at indføre systematisk Benaadning.

Hvad viser Tallene for Sachsen? Ja, det kommer noget an paa, hvorledes man anvender disse Tal. Tallene er f. Eks. anvendt af den tyske Ministerialdirektør Dr. Wulff i November 1927. Denne Jurist kommer ved en Inddeling af Perioden fra 1871 til 1926 i Perioder paa 8 Aar til det Resultat, at efter at man i 8 Aar, nemlig fra 1871 til 1878, ingen Dødsstraf havde haft, steg Dommene for Mord i de følgende 8 Aar, 1879—1886, til 37 mod 19 i den foregaaende Periode, altsaa næsten til det dobbelte. I 1881 indførte man saa, saaledes som jeg omtalte før, Dødsstraffen paa ny, og derefter falder Dommene for Mord i de kommende 8 Aar, 1887—94, til 22, hvoraf 9 blev fuldbyrdet ved Dødsstraf. Antallet af Dødsdomme faldt altsaa med over en Trediedel, efter at man havde indført Dødsstraffen paa ny.

I de følgende Perioder paa 8 Aar, hvor man ogsaa anvendte Dødsstraf, gik Antallet af Domme for Mord ned til 17, 20 og 17. I 1919 gik man atter over til systematisk Benaadning, og der faldt derefter 36 Domme for Mord i de efterfølgende 8 Aar.

Efter denne Opstilling tiltog Morddommene altsaa, da man igen gik bort fra Dødsstraffen, overmaade stærkt. Af denne Anvendelse af den foreliggende Statistik fremgaar altsaa, at Dødsstraffens Afskaffelse to Gange har haft til Følge stærke Stigninger i Mordkriminaliteten, medens dens Genindførelse i 1881 medførte et stærkt Fald. Dette skulde altsaa i og for sig tale stærkt imod Dødsstraffens Afskaffelse.

Statistikken kan imidlertid, saaledes som Forfatteren af Beretningen om Sachsen, Professor Exner, viser, ogsaa anvendes paa en anden Maade, og jeg vil gerne tilføje, at Professor Exner rejser en stærk Kritik imod Dr. Wulffens Anvendelse af Tallene, og denne Kritik skal jeg indrømme er paa visse Maader berettiget.